

ORZECZENIE

SĄDU DYSCYPLINARNEGO W KRAKOWIE

KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

ul. Krakowska 23/Ink. 4, 31-501 Kraków

Sygn. akt SD 57/18

**ORZECZENIE
SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH**

25 września 2018 r.

Małopolski Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych w Krakowie w następującym składzie:

Przewodniczący   - Łukasz Piwowarczyk doradca podatkowy
Sędzia   - Maria Stępniewska-Janowska doradca podatkowy
Sędzia   - Teresa Sykulska doradca podatkowy

Protokolant   Dorota Zembaczyńska doradca podatkowy

Po rozpoznaniu sprawy na posiedzeniu z dnia 25 września 2018 roku z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych o ukaranie doradcy podatkowego numer wpisu   obwinionego o wykonywanie zawodu doradcy podatkowego z naruszeniem z art. 36 pkt 2 ustawy dnia 5 lipca 1996 roku o doradztwie podatkowym (dalej: ustawa) tj. obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w okresie rozliczeniowym 2015-2016

-uznaje obwinionego za winnego zarzucanych mu czynów tj. naruszenia art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym poprzez brak stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych na zasadach określonych w Zasadach Etyki Doradców Podatkowych w okresie rozliczeniowym 2015-2016

Orzeka karę nagany

UZASADNIENIE

Zdaniem Sądu w odniesieniu do przewinienia dyscyplinarnego polegającego na braku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych stopień szkodliwości postępowania obwinionego wobec Samorządu doradców podatkowych jest znaczny. Jest bowiem w interesie publicznym, którego środowisko doradców podatkowych powinno strzec, odpowiednio wysoki poziom świadczonej pomocy prawno-podatkowej mającej na celu ochronę prawną interesów podmiotów, na których rzecz jest wykonywana. Służyć temu ma właśnie stałe dbanie o wysoki poziom merytorycznego przygotowania doradców do świadczonych usług. Brak samokształcenia w ramach ustalonych ustawą oraz w Zasadach Etyki Doradców Podatkowych w żaden sposób nie znajduje usprawiedliwienia.

Należy zauważyć, że obwiniony w ciągu całego postępowania dyscyplinarnego (w tym wyjaśniającego) nie skontaktował się z KIDP/Rzecznikiem Dyscyplinarnym w sprawie wyjaśnienia braku uzupełnienia wymaganych punktów szkoleniowych.

Obowiązek samokształcenia został wprost wyrażony w art. 36 pkt 2 ustawy - doradca podatkowy obowiązany jest stale podnosić swoje kwalifikacje, a także w sposób bardzo szczegółowy omówiony w Zasadach Etyki Doradców Podatkowych w Rozdziale VIa „Zasady stałego podnoszenia kwalifikacji doradcy podatkowego”. W szczególności doradcy podatkowi są zobowiązani do stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych, co obejmuje wybrane, według potrzeb doradcy podatkowego, formy kształcenia takie jak udział w szkoleniach specjalistycznych o tematyce zbieżnej z działalnością zawodową, konferencjach, sympozjach, zjazdach, wykładach, szkoleniach e-learningowych organizowanych przez Krajową Radę Doradców Podatkowych oraz publikacje itp.

Z tytułu udziału w w/w formach podnoszenia kwalifikacji zawodowych przyznawane są punkty szkoleniowe. Co do zasady każdy doradca zobowiązany jest do uzyskania minimum 32 punktów w okresie następujących po sobie dwóch kolejnych lat, przy czym w jednym roku doradca obowiązany jest uzyskać minimum 25 % dwuletniego limitu.

Sąd ustalił, że obwiniony nie uzyskał wymaganego poziomu punktów wymaganych w danym okresie rozliczeniowym.

Okolicznością świadczącą na niekorzyść obwinionego jest fakt, iż był już karany dyscyplinarnie.

Sąd uznał, że potencjalnie doradca podatkowy może naruszyć obowiązek uzyskania wymaganego poziomu punktów szkoleniowych w 2 letnim okresie rozliczeniowym na 3 sposoby. Po pierwsze może nie uzyskać wymaganego minimum punktów za każdy rok w okresie rozliczeniowym (dwa osobne czyny) oraz może również nie uzyskać minimum wymaganego w okresie 2 letnim – czyli w okresie rozliczeniowym. W omawianej sprawie obwiniona co prawda uzyskała w roku 2016 ilość punktów powyżej minimum natomiast nie udało jej się zgromadzić minimum wymaganego w całym okresie rozliczeniowym.

W związku z powyższym Sąd uznał, że kara nagany jest adekwatna do stopnia szkodliwości popełnionych przez obwinionego czynów oraz przez wzgląd na obecną postawę obwinionego.

Sąd jednocześnie informuje, że na powyższe orzeczenie przysługuje obwinionemu, Rzecznikowi oraz innym uprawnionym organom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem.

Biorąc powyższe Sąd postanowił jak w sentencji.